

opsøger de M mindste. Det Antal af disse, der findes i Rækken med Nævnere s_1 , vil da netop være $= m_1$ o. s. v.

Imidlertid kan man ligesaagodt opsøge de M største af Brøkerne

$$\frac{s_1}{1}, \frac{s_1}{3}, \frac{s_1}{5}, \dots$$

$$\frac{s_2}{1}, \frac{s_2}{3}, \frac{s_2}{5}, \dots$$

$$\frac{s_3}{1}, \frac{s_3}{3}, \frac{s_3}{5}, \dots$$

Metoden har da ganske samme ydre Form som den d'Hondtske. Blot skal man her dividere Stemmetallene med 1, 3, 5, 7, i Stedet for med 1, 2, 3, 4,

Ved at anvende Metoden opnaas, at Middelfejlen

$$\sqrt{\frac{\sum \left(\frac{M}{S} \div \frac{m_r}{s_r} \right)^2}{S}}$$

bliver saa lille som muligt, d. v. s. enhver Vælger faar saa nær, som det er muligt, den samme Repræsentations-Andel.

„Jahrbuch der Fortschritte der Mathematik“ angiver, at der foruden i „Comptes rendus“ er skrevet af samme Forfatter om dette Emne paa følgende Steder:

„Annales scientifiques de l'École Normale“ Série 3, Tome 17, Paris 1910 og i „Revue générale des sciences pures et appliquées“, Tome 21, Paris 1910.

Senere har August Lindman i „Statsvetenskaplig Tidskrift“, Februar 1911, skrevet om Forholdstalsvalg og derunder omtalt Metoden, at dividere Stemmetallene med de ulige Tal, som det synes uafhængigt af Sainte-Laguë og ud fra mere praktiske Synspunkter, men ogsaa uden at naa til Metodens karakteristiske Egenskab.
